

Beste gemeenteleden,

Zwijndrecht, 24 juni 2021

Zonder tekenen en wonderen geen geloof?

Zondag staan er twee opwekkingsverhalen centraal. Je kunt op verschillende wijzen de wonderen en tekenen bestuderen. De rationalist betwist ze, en tracht wonderen weg te redeneren. De apologeet (verdediger van het Christendom) verdedigt ze en tracht ze te bewijzen. De gelovige bestudeert ze, opdat hij God beter wil leren begrijpen. Veel schrijvers zien éérst op de wonderen, en dan maken zij zich aan de hand van hun eigen mening verschillende voorstellingen van God. Veel moeilijkheden zullen echter verdwijnen, als we deze volgorde omkeren, en eerst onderzoeken wat God in Zijn Woord geopenbaard heeft over Zichzelf, en dan, in het licht van deze openbaring, de wonderen onderzoeken.

Wat is een wonder? Een bovenmenselijke handeling. Iets dat wij niet begrijpen, omdat het onze bevatting te boven gaat. Een verschijnsel dat ligt boven het gebied van de natuurwetten, voorzover deze door mensen zijn vastgesteld. Sommigen beschrijven een wonder als iets bovennatuurlijks, maar dit is geen verklaring, want iedere natuurwet is in zekere zin bovennatuurlijk. Als we zeggen dat een wonder iets is boven het menselijk kunnen, dan moeten we zeggen: de mens kan niets doen, dan wat God hem veroorlooft te doen, en waartoe God hem in staat stelt. Het is in menig geval bijna onmogelijk een grens te trekken tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke, het gewone en het buitengewone, het wonder en de handhaving van natuurwetten. De wetten die de gebeurtenissen van iedere dag leiden, zijn immers op zichzelf al getuigenissen van Gods bekwaamheid en wijsheid. Bovendien staat er in Jeremia een tekst om eindeloos over door te denken: *'Ik ben de HEER, de God van al wat leeft. Is er ook maar iets dat voor Mij onmogelijk is?'* (Jeremia 32:27). (Mede op basis van: B. Lemkes, wonderen en tekenen)

Kerkdiensten

Aanstaande zondag 27 juni hopen we stil te staan bij twee wondertekenen, twee opstandingsverhalen. Het eerste opstandingsverhaal komt uit 1 Kon. 17:8-24, waar de profeet Elia bij de weduwe in Zarfath verblijft en als dan haar zoon sterft verwijt zij Elia zijn dood. Elia roept echter God aan en de jongen komt weer tot leven. De weduwe zegt dan tot Elia: 'Nu weet ik dat u een man Gods bent en dat het woord van de Heer in uw mond waarheid is'. Door dit teken gelooft zij het woord van God. De tweede lezing komt uit Handelingen 9 waar we lezen dat Petrus op zijn beurt de discipelin Tabita tot leven wekt met de woorden: Tabita, sta op! Ook dit teken werd bekend in de omgeving en daardoor kwamen velen tot geloof in de Heer. Wat vertellen deze verhalen ons en bestaat er opstanding van doden? De muzikale medewerking wordt dan verzorgd door Jan Moelker op het orgel en Marijke Opmeer en Marina Dudchenko zijn de zangeressen. Zondag 4 juli hoopt dr. Klaas Goverts weer bij ons voor te gaan en zondag 11 juli neem ik het stokje van mijn leermeester weer over. Het slotlied mag nu met 2 coupletten zachtjes worden meegezongen door de gemeente. En bij mooi weer mogen we weer buiten met elkaar koffie kunnen drinken.

Lief en leed

Ik begin met het feliciteren van alle geslaagden. Merel en Jochem zijn geslaagd en vast meer jongeren waar ik het niet van weet, jullie allen van harte gefeliciteerd en heel veel succes in de vervolgopleiding of studie. Mw. W. Leusink-Dingemanse is vorige week verhuisd van Swinhove naar de IJsvogel (IJsvogelplein 300 / K. 316). Ze is daar door een medewerker van Swinhove op een duofiets naar toe gebracht. Wie kan dat zeggen dat ze verhuisd is op een fiets. Zondag 27 juni hoopt ze haar 84^e verjaardag te mogen vieren in haar nieuwe onderkomen. Zij is blij en dankbaar dat ze nu daar mag wonen omdat ze een veel grotere kamer heeft waar ze met haar rolstoel meer manoeuvrere ruimte heeft. Ze is zelfs weer voornemens om wenskaarten te gaan maken die ze dan ter beschikking stelt aan de kerk. De opbrengst van deze kaarten gaan dan naar de diaconie. Zo blijft zij toch nog actief bij onze gemeente betrokken. Ook de heer. H. van de Kam verblijft in de IJsvogel (IJsvogelplein 300 / K. 321). Lichaamlijk gaat hij langzaam steeds verder achteruit, geestelijk is hij evenwel nog goed bij. Hij kijkt en luistert nog elke zondag naar de diensten en is goed op de hoogte van het wel en wee in onze gemeente. Trots vertelde hij over zijn 1.400 paddenstoelen die hij toen het nog allemaal ging in binnen- en buitenland gefotografeerd en gedetermineerd heeft. Ik mocht er een aantal bekijken en was diep onder de indruk van de precisie van de verslaglegging. Bij elke haarscherpe foto van een paddenstoel stond een omschrijving met de wetenschappelijke naam, de plaats waar het gefotografeerd is en de datum waarop de foto genomen was. Wat een monnikenwerk moet dat geweest zijn, respect! Zondag 20 juni is mw. R. Kleijbeuker (Hilverbeek 68) opgenomen in het ziekenhuis, zij heeft een hartinfarct gehad en moet worden gedotterd.

Moderamen

Op de moderamenvergadering is het preekrooster besproken, er is nog 1 zondag tijdens de vakantie van Eric in te vullen. De laatste kerkenraadvergadering zal op maandag 5 juli worden gehouden.

In juli en augustus zijn er verder geen vergaderingen meer alleen wanneer het echt noodzakelijk is dat wij bij elkaar komen. Deze gemeente mail is dus voorlopig de laatste tot aan het nieuwe seizoen.

Op zondag 5 september hopen wij als kerkenraad dat het mogelijk is om met elkaar een feestelijke start van het nieuwe seizoen te maken. Wilt u de datum vast in uw agenda zetten !

Met z'n allen in de dienst ? De voorbereidings commissie is al druk bezig met plannen maken.

Wij hopen velen te kunnen ontmoeten. De jeugdouderlingen lukt het niet om iedere week voor de crèche en kindernevendienst de leiding rond te krijgen ! Mocht jij of u worden gevraagd om een keer te helpen dan hopen wij dat u vast een positief antwoord kunt geven want voor alle taken in de gemeente zijn er vrijwilligers nodig. Als gemeenteleden hebben wij met elkaar de verantwoordelijkheid om deze taken in te vullen.

Wij vragen medewerkers (sters) bij de onderstaande vacatures in onze gemeente :

- crèche, - kindernevendienst, -collega bij het kerkelijk bureau, - bezorgers bij de postdienst, -diaken, - ouderling, - voorzitter van de kerkenraad, want ik geef dan de hamer eind december door na een ambtstermijn van 8 jaar !

Voorlopig zijn er op zondag 60 mensen welkom bij de kerkdienst.

Aanmelden via de telefoon of email aanmeldenkerkdienst@develhof.nl is nog verplicht.

Bij mooi of droog weer kunnen wij buiten koffiedrinken. Het verzoek daarbij is wel om zodra u koffie heeft gelijk naar buiten te gaan met uw gesprekspartner(s) anders krijgen we alsnog een opstopping in de hal en dat is niet de bedoeling. Buiten staat dan de suiker en melk gereed.

De zomeropening start op woensdag 21 juli voor 6 weken.

Pastoraat De pastorale ouderlingen:

mw. Annelies Bakker-van de Ven, annelies.j.bakker@gmail.com

06-411 908 11

mw. Corrie Hekman-Opmeer, corriehekman@hotmail.com

610 15 47 of 06-819 499 78

mw. Jacomien Verschoor-Viergever, jacomienverschoor@upcmail.nl

645 08 33 of 06-308 639 12

Collectes / kerkelijke bijdragen

Kerk **NL33 INGB 0000 2073 94 ten name van**
 Geref. kerk Zwijndrecht-Groote Lindt
Diaconie **NL55 INGB 0000 1931 27 ten name van**
 Diaconie Geref. kerk Zwijndrecht-Groote Lindt

Roeping

Een gelovige is niet geroepen,
om grootse en meeslepende
daden te verrichten.

Noch om opzien te baren,
of de wereld te verbazen.

Een gelovige is niet geroepen,
om te stralen als held of ster,
boven een ieder uit te steken,
perfect te worden,
of bijna goddelijk te zijn.

Een gelovige is wél geroepen,
vanuit eenvoud te leven, en
met de inzet van héél zijn persoon,
het kleine en het gewone
op grootse wijze te doen.

Een tekst van Alfred C. Bronswijk

Met vriendelijke groeten en Gods zegen ook namens de kerkenraad,
Ds. Eric Matser Metha van der Net, voorzitter

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, geliefde mensen,

Wat een prachtig lied is dat, nietwaar?

Alleen zo, met de ondertiteling vind ik het lastig om te bepalen wat ik ervan moet vinden.

Het is mooi: dit ben ik, neem me zoals ik ben.

En het is lastig, die wanhoopskreet in het tweede deel: zie mij, hou van mij, want ik kan niet van mezelf houden.

Ik noemde Barbara Pravi een soort Nicodemus. Ze zitten middenin dezelfde worsteling.

De vraag: Wie ben ik, wat bepaalt mijn bestaan?

En zij zijn niet de enigen natuurlijk, die daar wel eens mee worstelen.

Het is een vraag die bij velen opkomt als je even rust hebt.

Als je je ommetje loopt, of als je 's avonds lekker zit te schemeren. Gebeurt dat nog? Schemeren? Het is een gezonde gewoonte op zich, om even de felheid van de dag af te leggen en de overgang naar de rust van de nacht te maken.

Nicodemus loopt een avond-ommetje, laat misschien de hond nog even uit.

Al peinzend loopt hij daar, de grote schriftgeleerde, de theoloog die aanzien geniet in heel Jeruzalem. Hij is het aan wie raad wordt gevraagd in moeilijke tijden. Hij moet altijd raad weten, een goede oplossing bieden, geschillen slechten. De gemeenschap heeft hem op een voetstuk gehesen en hij geniet ervan. Anderen houden van hem, laten hem bestaan.

Het schemert al en in de schemer kun je schuilen. In de schemering kun je je zorgvuldig opgebouwde imago even loslaten. Je kunt je gestudeerde, wakkere gedachten laten gaan en je dromen toelaten. Want in de schemering tellen de verwachtingen van anderen veel minder zwaar. In de schemering mag je ook de verwachtingen van jezelf even loslaten, is je identiteit niet zo strak omlijnd meer. Dat is fijn, en spannend tegelijk. De avond is voor zwervers en rustelozen.

Die avond ontmoet Nicodemus de grote rabbi Jezus. Direct laat hij zijn schemerige staat los, want tegen een collega spreek je formeel : Rabbi, wij weten dat U een leraar bent die van God gekomen is,...

Wij, het establishment, de geleerden hier, weten dit. Het is wat Nicodemus' zelfverstaan bepaalt. De druk van de gemeenschap, de zekerheid die zijn geleerdheid hem verleent. Als je het maar kunt beredeneren...

Hij ontmoet Jezus, die van Kana naar Jeruzalem is gereisd. Van de bruiloft waar hij water in wijn veranderde, waar hij liet zien dat het leven gevierd mag worden, gezegend kan zijn.

Jezus kijkt Nicodemus aan. Ik weet niet wat hij ziet, natuurlijk, maar ik denk dat hij de blik in de ogen herkent. Dat hij de vragen en onzekerheid ziet. Wie ben ik, wie mag ik zijn? Wat bepaalt mijn bestaan?

En Jezus is zo'n mens die verder kijkt dan uiterlijke schijn, verder kijkt dan onzekerheid en status. Hij kent de psalm die we net zongen: Heer die mij ziet zoals ik ben. En hij herkent in Nicodemus meer dan die in zichzelf herkent.

En hij weet dat Nicodemus niet is wie de mensen zeggen dat hij is. Dat hij zelfs niet is wie hij zelf denkt dat hij is.

Nicodemus zit met zijn hoofd nog in zijn eigen wereld. Een wetenschappelijk gesprek, waarbij je elkaar de maat neemt, een theologische vraag samen uitdiepen, elkaar het vuur na aan de schenen leggen. Nicodemus heeft er wel zin in. Maar Jezus geeft hem de ruimte niet. Die raakt hem direct op een gevoelige manier. Maakt het persoonlijk.

Je moet opnieuw geboren worden. Natuurlijk niet vanuit je moeder, dat is inderdaad niet mogelijk Nicodemus, maar ik weet zeker dat je wel weet wat ik bedoel...

Mensen bepalen veel van wie je bent. Mensen kunnen je negatief of positief beïnvloeden. Dat weten we allemaal. Je omgeving, waar je geboren bent, het zegt iets over jezelf. Natuurlijk. Denk maar aan religieuze gemeenschappen. Als je je Jood of Moslim of Christen noemt, dan hoor je bij de religie, dan weet je van de gewoontes, de rijke tradities, de liturgie en de verhalen. Als je bijvoorbeeld gedoopt bent, dan hoor je bij de mensen om je heen, bij je gemeenschap. Maar dat bepaalt niet wie je bent. De mensen om je heen, ze kunnen je dragen. Je dragen in je kwetsbaarheid, of je op handen dragen, of allebei tegelijk.

Maar ze bepalen, uiteindelijk, niet wie je bent.

Jezus nodigt Nicodemus, en ons, uit om opnieuw geboren te worden, vanuit de Geest.

Opnieuw geboren worden, dat is open, ontvankelijk zijn. Niet blijven hangen in conventies en opmerkingen als 'zo hebben we het altijd al gedaan' en 'we zijn door ervaring wijs geworden', maar open staan voor iets nieuws, telkens weer.

Het is uniek voor het christendom dat het niet belangrijk is om oud of wijs en geleerd te zijn. Anders dan in andere religies draait het in het christendom om te geloven als een kind. Alleen in het christendom wordt een kind centraal gezet als het gaat om het ware leven.

Jezus nodigt Nicodemus uit om te worden als een kind. Om weer te gaan leven vanuit de bron, vanuit het begin.

De joodse filosoof Hannah Arendt zegt : Pas wie zijn geboorte onder ogen ziet, heeft het eigenlijke leven te pakken. Zonder de belofte die elk nieuw kind dat ter wereld komt in zich draagt, zou er geen toekomst zijn. We zouden verstikken in de gevangenis van de conventie. Elk nieuw kind dat geboren wordt is een verrassing, waarvan je niet weet wat eruit groeien zal. Een kind houdt de toekomst open. Elk nieuw kind kan immers de Messias zijn.

Nicodemus lijkt zijn geboorte te zijn vergeten. Hij zit vast in de verwachtingen van zijn omgeving.

Dat is misschien wel herkenbaar. Het is een lastige, tegendraadse gedachte dat het gaat om de belofte van een nieuw leven, het vertrouwen van de onervarenheid, terwijl wij zo gewend zijn om te varen op ervaring. Ervaringen van anderen en onszelf. Dat is wat ons zekerheid geeft, een beetje richting. Maar juist die ervaringen kunnen ook alles zo doodslaan. Het elfde gebod in veel kerken : zo hebben we het altijd al gedaan, heeft veel broodnodige vernieuwing in de weg gestaan. Maar het geldt niet alleen voor kerken. Ik ben dat zo gewend, ik ga nu niet meer veranderen hoor, moet ik dat

nu ook nog leren ?... het zijn woorden die horen bij ouderdom, bij vastlopen, bij niet meer openstaan voor iets nieuws. Dan wordt het hoog tijd om opnieuw geboren te worden.

Net als wanneer je vastloopt in een bepaalde keuze of overtuiging.

Want dat kan ook.

We willen vasthouden wat we hebben. Dat geeft zekerheid. Maar alleen maar vasthouden verstart. Je moet loslaten, dat geeft je ruimte. Maar alleen maar loslaten maakt onverschillig. Door alleen maar te leven voor de ander, kun je jezelf verliezen, door alleen maar te leven voor jezelf, raak je anderen kwijt.

Hoe het dán moet? Leven, jezelf zijn?

Jezus is er uiterst vaag over, en tegelijk herken je in zijn leven wat hij bedoelt.

Leven vanuit de Geest, dat leven vanuit een bries die je meeneemt naar ongekende verten, leven met een vuur dat je aanspoort om niet op te geven, een storm die je verwacht, een vuur dat schepen achter je verbrandt. Leven vanuit de Geest dat is telkens weer met opnieuw beginnen en gaan leven met een open blik naar de toekomst.

Jezus nodigt Nicodemus uit: Luister naar de stem van de Geest, laat je in beweging zetten en ervaar hoe het leven een feest wordt, hoe ook in jouw leven water in wijn kan veranderen.

Laat al dat denken en theologiseren nou eens los Nicodemus, en dóe het. Geef je over.

We kennen het wel. We denken graag goed na over wat we ergens van vinden, hoe we ons leven goed kunnen laten zijn. We hebben verwachtingen, ideeën, zoeken vastigheid. Maar als we op een avond in de schemering voor het raam zitten, of een ommetje maken, al dan niet met de hond, dan voelen we iets anders, raken we een beetje verward. Dan merken we ineens wat ons hárt wil. Voelen we hoe de Geest aan ons trekt en duwt. Zien we in het avondlicht ineens duiven vliegen.

De schemering laat ons ervaren dat we niet zoeken naar het doel van ons bestaan, maar naar de ervaring écht te bestaan.

Nicodemus heeft het gehoord, maar is in verwarring. Hij vervolgt zijn avondwandeling met een onbestemd gevoel. Opnieuw geboren worden is geen sinecure.

Maar later horen we dat hij het heeft begrepen. Of beter, dat hij heeft ervaren wat Jezus bedoelt.

Als Jezus voor het Sanhedrin moet verschijnen, als alle mensen tegen hem zijn, neemt Nicodemus het voor hem op. En na de dood van Jezus gaat het met Joseph van Arimathea naar het graf. Op klaarlichte dag. Want hij schaamt zich niet meer.

Nicodemus maakt zich niet langer druk om zijn reputatie en geleerdheid, om wat de mensen van hem vinden. Hij is opnieuw geboren en vertrouwt op het waaien van de Geest en telkens weer een nieuw begin.

Laten we zijn voorbeeld volgen.

Amen